

i dansk Toldlovgivning, saavel som i al anden Lovgivning, og vi, som har kæmpet for Elasticitet, for opportunt og objektivt Syn paa Toldlovgivningen baade af Hensyn til fiskale Interesser og Beskyttelsesinteresser, som stadig kan skifte sammen med Forholdene, og ikke mindst for at give vor Handelspolitik og Traktatpolitik udadtil Vaaben i Hænde, kan kun være glade ved at se denne lille spirende Begyndelse til noget nyt. Hvis vi kom ind paa et System som f. Eks. det norske, hvor man hvert Aar reviderer Toldloven og optager Sætsler til Forhøjelse eller Nedsættelse, vilde vi fra vor Side være særdeles tilfredse.

Idet jeg altsaa giver Udtryk for de Følelser, som bevæger os ved Synet af dette Lovforslag, vil jeg gerne om dets Enkelt-heder sige, at jeg tror ikke, man i sin Tid greb saa forfærdelig meget fejl ved Fast-sættelsen af de 8 Ø. pr. kg. Det er muligt, Forholdene har forskudt sig noget, men ligesom Ordføreren for Venstre, det ærede Medlem Hr. N. Neergaard, tror jeg, der laa objektive og gode Grunde bag de Resultater, man i sin Tid kom til; det var i alt Fald ingenlunde noget forjaget eller noget diletantisk; man da gennemførte, det var Resultatet af indgaaende Over-vejelser; men naar man nu fra den højtærede Regerings Side er kommet til det Synspunkt, at der er sket en Uret, og man ønsker at rette den til Fordel for Optagelsen eller Udvidelsen af den indenlandske Fabrikation af Gaffelbiter, og man dermed maaske ogsaa kan styrke vor Forbindelse med Island — jeg maa dog indskyde, at denne Forbindelse desværre hovedsagelig gaar via Sverige, fordi vore Fiskere ikke selv evner at fiske de paagældende Sild ved Island, saaledes at man faar dem gennem norske eller svenske Fiskere —, er dette kun af det gode.

Derimod har jeg en noget anden Betragtning at anlægge overfor Lovforslagets anden Del, nemlig den, der gaar ud paa, at Tomatpurée, der skal anvendes til Fremstilling af Sardinkonserver og lignende, skulde være toldfri. Nu ved jeg ikke, hvor store Udsigter en saadan Industri har, jeg tror nemlig, at de paagældende Sardiner, der egner sig til Behandling med Tomat, kun kan fremstilles af norske Brislinger, og jeg vil sætte et Spørgsmaalstegn ved, om det er muligt for det danske Fiskeri at præstere dem og dermed for den danske Konserverindustri at forædle disse Produkter. Men selvfølgelig følger vore bedste Ønsker ogsaa Optagelsen af denne Produktionsmulighed, denne Form for Produktionens

Fremme. Dermed er man dog ikke ude over selve Spørgsmaalet, hvorvidt det er retfærdigt at yde Toldfrihed netop for denne Tomatmos. Jeg vil overfor den højtærede Minister minde om, at Konserverindustrien allerede gennem længere Tid har fremført Ønske om Ændringer netop med Hensyn til Fortoldningen af Tomatmos og i øvrigt ogsaa af anden Frugtmos, nemlig Orange-pulp, som er Raavaren til Orange-marmelade. Jeg tillod mig under Behandlingen af et tidligere Lovforslag vedrørende Toldloven, nemlig om Grønkonserverstoldens Ophævelse, at fremhæve dette og stille visse Spørgsmaal til den højtærede Minister, der lovede at besvare dem. Besvarelsen er i alt Fald ikke kommet i dette Lovforslag, thi det gaar stik imod de Principper, som man kunde vente vilde blive indeholdt i Svaret. Jeg skal ganske kort repetere, hvorledes dette Forhold ligger. Frugtmos, som i Form af Orange-pulp og Tomatmasse er Raavare henholdsvis for Orangemarmelade og Tomatpurée, blev i Henhold til Loven af 1908 anset for Raavare og fortoldet med 5 Ø. pr. kg. Den blev senere udnævnt til Konserve og kom som Konserve ind under de forhøjede Luksustold-sætsler i Loven af 1. Februar 1924, hvorved Tolden gik op til 1 Kr. Den er altsaa steget fra 5 Ø. til 1 Kr. pr. kg. Samtidig skete der en Forhøjelse af den tilsvarende Færdigvare-told fra 40 Ø. til 1 Kr. Med andre Ord Forskellen mellem Tolden paa Raavare og Færdigprodukt faldt her bort. Det interesserer mig at høre den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Trier, nævne de Bestræbelser, der er fremme, og som ogsaa her maa gøre sig gældende, for at finde den rette Spændvidde mellem Raavare og Færdigprodukt. Derfor haaber jeg, at det i det Udvalg, der antagelig kommer, vil lykkes at faa Regeringen til at ændre dette Misforhold. Her er der unægtelig ikke den rette Spændvidde mellem Raavare og Færdigvare, naar Forholdet er det, at Tolden tidligere paa Raavaren var 5 Ø. og paa Færdigvaren 40, medens Tolden nu er 100 Ø. paa begge. Det drejer sig her ikke blot om en principiel Uretfærdighed, men der er ogsaa reelle Momenter i dette Forhold, der er alvorlige og betænkelige. Ved Fortoldningen er der nemlig sket en saa stærk Fordyrelse af de paagældende Varer, Tomatmasse og Tomatpurée, at den danske Konserverindustri er afskaaret fra at optage denne Produktionsvirksomhed. Jeg maa derfor mene, at man i Stedet for af Hensyn til en Mulighed, der kan blive til Realitet, men dog endnu er særdeles